

הגזע הלבן יתאחד

העולם בו תחוגו ישראל את יום עצמאותה ה-42 יהיה שונה מאוד מזה של יום העצמאות ה-21, אם כי סימניו הראשונים כבר נראים כיום.

במרכזו של עולם זה תעמוד הברית ה-אמריקאית-סובייטית, שתגיע לידי שיתוף פעולה מוחלט בכל השטחים. ההתייעצויות של נציגי ארבע המעצמות, שהתחילו בראשית 1969 ליישוב בעיית ישראל-ערב, יהפכו למוסד של קבע, ויקבלו צביון של מעין ממשלה עולמית.

תגרום לכך עלייתה המסחררת של סין, שתהפוך באמצע שנות ה-70 למעצמה גרעינית אדירה. המעצמות הלבנות יתחילו להיבדל זה מזה, והתקפה צבאית על סין תביא אוטומטית להתרבת מרכזי האוכלוסיה של התרבות הלבנה, וכך תרד האפשרות של מלחמת-עולם חדשה מן הפרק.

המאמץ המרכזי של סין יתרכז באירגון חזית עולמית של העמים הצעונים, באסיה, אפריקה ואמריקה הלטינית. נגד המדינות הלבנות העשירות. מאמץ זה יביא להתפלגות הא"מ, שיישאר איגוד של העמים הלבנים וגרווייהם בלבד, בעוד שבפנינג יקום איחוד העמים המהפכניים שיאגד את העמים המנוצלים. אלה יהיו כשלוש חמישיות של האוכלוסיה העולמית, שתגיע עד אז לחמישה מיליארד. הפער בין עמים עשירי רים ועניים יגדל.

סין לא תצליח לחולל מהפכות בקרב העמים הלבנים, אך היא תשיג הישגים גדולים בליכוד העמים הצעונים תחת הנהגתה. מאבק זה יטיע את חותמו על כל המאורעות בעולם, וגם במיוחד התיכון, כך, למשל, יכפו ארבע המעצמות את השלום על ישראל והערבים כדי למנוע חדירת סין למרחב. מעשי-כפייה כאלה יהפכו לשיגרה בכל חלקי העולם, בהם יופעל הכוח הכוללי והצבאי המקובץ של ארבע המעצמות הלבנות לביצור מעמדם.

גם מיבצעי-החלל הסנסציוניים יהיו בבעלות משותפת של ארבע המעצמות. בשנת 1990 כבר יתקיים בסיס אנושי קבוע על הירח, ותענה משלחות לכוכבי-לכת רחוקים.

הצעד בצל איום אטומי

מיצעד צה"ל ביום העצמאות ה-41 של מדינת ישראל נערך אמול אורך מסלול באורך של 10 קילומטרים אישם בגב, במקום שמטעמי-ביטחון לא ניתן לגלותו לציבור.

על בימת ההצדעה ניצבו נשיא המדינה, ראש-המשלה, שר-הביטחון והרמטכ"ל, ש-קיבלו את המיצעד בתשואות-תן. מלבדם ניצבו לאורך המסלול רק חוליות צלמי הטלביזיה הישראלית ומשמרות הביטחון. מטעמי ביטחון יכלו אורחי ישראל לחזות במיצעד צה"ל רק מעל מסך הטלביזיה.

היה ברור לכל שאילו נערך מיצעד צבאי פומבי, היה הדבר עלול לגרום לפריצת מלחמה חדשה בין ישראל וארצות-ערב. לפחות שני מיליון מאורחי ישראל היו נוהגים לחזות בו. ריכוז כזה של אוכלוסיה לאורך מסלול כה קטן, היה מפתה ללא ספק את אחד מעשרות אירגוני הטרור ה-פלסטיניים, לזיום פרובוקציה ולנסות לחבל במיצעד באמצעות פצצה אטומית, כי הפצצה האטומית,

הפכה למוצר שגם גופים פרטיים קטנים יכולים לרכשו בשוק החופשי.

מקורות מודיעין גילו כי מיספר טילים נושאי ראש-חץ גרעיני נמצאים גם בידי אירגוני הטרור. אלה ממתנינים עתה להודיע נות מתאימה כדי לגרוך את ישראל ומדינות-ערב להתלקחות חדשה. כל סידורי ה-ביטחון ננקטו כדי למנוע במקרה כזה, אסון המוני.

ת מיצעד צה"ל פתח מטס של מטוסים וחלליות מאוישות של חיל-האוויר הישראלי. לעיני הצופים על הקרקע לא נראה חלקו העיקרי של המטס. כי מטוסי הסילון החדשים של חיל-האוויר, שמהירותם היא 15 מאך, טסו בגובה רב, בלתי נראים לעין. אילו היו טסים נמוך יותר, היה הבום שלהם בכבד, כלומר, גל הוועזע האקוסטי שיצרו, מסוגל להרוס את כל הנמצא על הקרקע.

משום כך צולמו מטוסי החלליות והסילון נים בגובה רב על-ידי מצלמות משוכללות, הצילומים הועברו באמצעות לוחי תקשורת של חיל-הקשר אל הקרקע, ושם הוקרנו על מסך פנורמי ענקי.

הצועדים על הקרקע יכלו להבחין רק ב-מטסים של המטוסים הישנים שעדיין נותרו ברשות החיל, והמשמשים עתה את צה"ל למטרות מוגבלות בלבד: מטוסי הפאנטום העתיקים, מטוסי המיראז' 5, שהגיעו ל-ישראל אחרי 20 שנות אמבארגו,

בסיום המטס של חיל-האוויר הופיעו ה-חידושים האחרונים של החיל: יחידות ה-מרחפים.

בזה אחר זה עברו על פני בימת ההצדעה יחידות המרחפים, חיל המחץ העיקרי של צה"ל, לובשי הכומחות האדומות, יורשיהם של הצנחנים שפעלו עד סוף שנות ה-70.

תחילה ריפחו על פני הבמה לוחמי חטיבת "מרחפי הסילון". אל גבו של כל אחד מהם היה מחובר מכשיר סילוני קטן ניתן להכוונה, שבאמצעותו יכולים המרחפים לה-סת את גובה ומהירות הרחפה שלהם ב-אוויר.

גדוד "מרחפי הסילון" נחת ליד במת ההצדעה. שם קיבל את דגל צה"ל מידי חטיבת 1989, כשדגל צה"ל בראשם התרוממו ה-מרחפים, בשורות מאורגנות, ונעלמו כש-הם טסים בגובה של כעשרים מטרים מעל הניצבים על פני בימת ההצדעה.

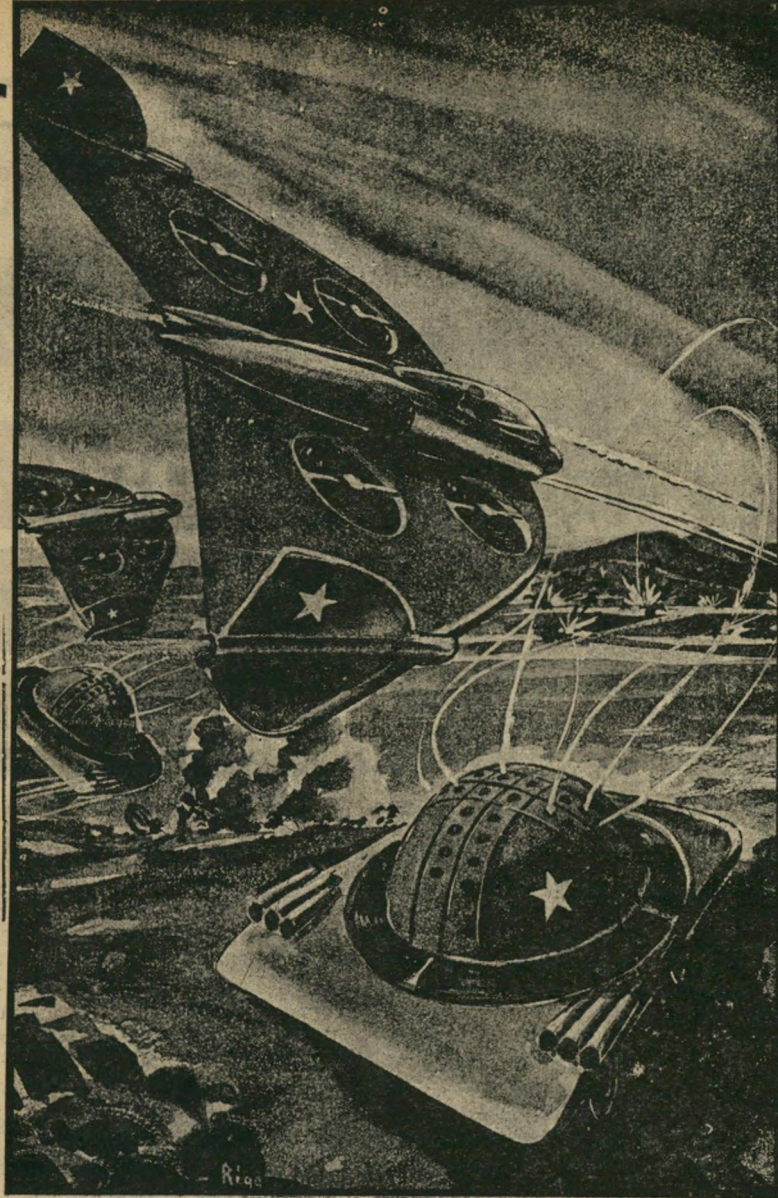
אולם ההפתעה העיקרית במטס חיל-האוויר היתה כמובן יחידת ה-הרחפי-אלמשך. כל אחד מחילי היחידה היה מצויד במיתקן דמוי גלגל הצלה, אותו חבש על גופו. ב-מיתקן זה נמצא מנגנון עדין ומסובך, ב-אמצעותו ניתן להתגבר על כוח המשיכה של האדמה. כתוצאה מכך יכלו חילי יחידה זו לשחות באוויר כרצונם, לערוך תרגילי אירובטיקה מרהיבי עין, כאילו הם נמצאים בחלל החיצון, שם אין חלים עליהם חוקי המשיכה של כדור הארץ.

ייד אחרי שהסתיים חלקו האווירי של מיצעד צה"ל, החל לנוע הטור המשוך יין על פני בימת הכבוד. בראש הטור הת-גלגלו הטיטאנים — הטנקים החדשים ב-יותר של יחידות השריון של צה"ל. כל טנק כזה, שמשקלו כ-50 טון, מסוגל לע-בור כל מיכשול שהוא בכלל מזג-אוויר ותנאי קרקע.

כאשר נתקל הטנק במיכשול שאין שר-שרותיו מסוגלות לדלג עליו, ניתן להפעילו כמרחפת, ואז, על שיכבת אוויר דחוס, מר-חף הטנק עדי לטוח של 10 קילומטר. הוא מסוגל לנסוע ולירות לכל הכיוונים, כש-הוא מצויד בכוחות של טילים מסוגים שר-נים, שהחליפו את מקום התותחים.

טנק מסוג זה מצויד בשתי מערכות-לייזר חדישות. האחת היא מערכת של קרני-לייזר, באמצעותה יכול צוות הטנק לאתר

עוד אחרוני כלי הרכב של הטור המשוך עוברים על פני בימת ההצ-

אטום מול טאנק: שדה-הקרב של 1990

דעה, נראה כבר החלוץ של הטור ה-ממוע שבא אחריו. היו אלה חטיבות ה-טילים הממועם של צה"ל: חטיבת הטילים המונחים נגד טנקים; חטיבת הטילים נגד מטוסים;

המיוחד בחטיבות הטילים הממועם היה מיעוט החיילים שבהן. על כל מערכת טילים כזו, הנעזרת במערכת מחשבים משובלת, היו מופקדות חוליות קטנות של חיילים, המסוגלים להפעילם במהירות מירבית בשעת הצורך.

ת הטור הממוע נעלה יחידה של חיל-הרפואה. היא היתה מורכבת מ-שיירה של אמבולנסים-קירור ענקיים, אלה הם האמבולנסים החדשים, בהם ניתן להק-פיא תוך דקות ספורות את הפצועים ה-מוכנסים אליהם, להובילם קפואים עד לבית-החולים, שם מפשרים אותם לצורך ריפוי וטיפול.

בהפסקה שבין מיצעד הטור הממוע ל-מיצעד הטור הרגלי, נערך מיצעד המפקדים של צה"ל. כל מפקד ישב בתוך מכונית חשמלית, מצוידת ביער של אנטנות ועמוסה במערכות אוטומטיות של מחשבים מסוגים שונים. היו אלה מפקדים השונים תכלית שינוי מפקדי צה"ל מהקמת המדינה עד לשנות ה-80.

הם לא היו גיבורי מלחמה אלא מדענים, המסוגלים לשלוט על מערכות פיקוד ובקרה אוטומטיות, לנהל קרבות שלמים על-ידי הזנת המחשבים בנתונים המתאימים והעברת-תם במהירות, באמצעות מכשירי-קשר חדי-שים, למערכות הלווחמות.

הטור הרגלי סיים את המיצעד כלל יחי-דות גדוע, יחידות ח"ן, גודווי שוטרים ו-גודו אחד של חיילים, המאומן במיוחד ל-צרכי מיצעדים, מיסדרים וקבלות-פינים דיפי-לומטיות.

הנשק האישי שבידיהם היו רובי-שינה ו-תמי-מילעי הרדמה, הנשק הקל בו אין יו-רים עוד קליעים כדי להרוג את האויב, אלא כדורים כימיים, המסוגלים להרדים מייד את הנפגס בהם לחכותה של 24 שעות.

מטרות בטוחים רחוקים, לעקוב אחריהן, להשמידן או לפגוע בהן אפילו כשהן נמצאות מאהורי מיסתור.

המערכת השנייה היא תותח-לייזר: מיתקן מיוחד באמצעותו ניתן לירות את קרני ה-אור האדורות שאין שריון בעולם המסוגל לעמוד בפניהן.

קשה היה להבחין בצלליות הטיטאנים כשהלפם, ללא השמעת קול כמעט, על פני במת המיצעד. הם היו זוהרים וממורקים, כמו מראות נוצצות — תנאי הכרחי להר-חקת קרני הלייזר של תותחי האויב.

בעיקבות הטיטאנים התגלגלו ה-אולם טנקים מיושנים שנרכשו על-ידי צה"ל באמצע שנות ה-70, ושחיל-החמוש של צה"ל הצליח לחדשם ולהתאימם לתנאי מלחמה מודרנית.

אחריהם הופיעו המרפשים — אותם כלי-רכב קרביים, המסוגלים לפלס להם דרך ב-בוץ עמוק ולהותיר בעקבותיהם נתיבי תנו-עה מהזוקים ומוקשים. אלה הם הטנקים הסוללים את הכבישים שהם עצמם נוסעים עליהם.

כמפלצות אימתניות נראו החפרפרות ש-נסעו בטור בזו אחר זו. כל חפרפרת בזו היא כלי-רכב משוריין, שבחיתו מותקנים מקדחים ענקיים בעלי עוצמה המסוגלים ל-פורר כל סלע. החפרפרת היא הטנק המסוגל להגן על עצמו גם מפני קרינה רדיו-אקטי-בית או לוחמת גזים. בשעת הצורך הוא חופר לעצמו מינהרה בתוך האדמה, ממשיך להתקדם מתחת לפני הקרקע, בתוך המינה-רה שמקדחיו מייצרים, ויוצא חזרה אל פני הקרקע במקום שנבחר מראש.

את הטור המשוך נעלה שורת כלי-רכב משונים אחרים, שתיפקודיהם של כמה מהם עדיין שמורים בסוד. בתוך אלה ניתן היה להבחין ברכב מדג, רכב להסתערות תת-מימית כדי לעבור באמצעותו מיכשולי מים עמוקים, רכב לגישור על פני תהומות ו-זחל-מים משוריינים המונעים בכוח חשמלי, מבלי שיהיו נזקקים למקורות של דלק.

עוד אחרוני כלי הרכב של הטור המשוך עוברים על פני בימת ההצ-